

РЕШЕНИЕ

№ 24108

гр. София, 12.07.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 13.06.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Антоанета Аргирова

ЧЛЕНОВЕ: Петя Стоилова

Анастасия Хитова

при участието на секретаря Албена Илиева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **3875** по описа за **2025** година докладвано от съдия Петя Стоилова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на Агенция "Пътна инфраструктура" /АПИ/, чрез юрисконсулт - пълномощник, срещу Решение № 545 от 11.02.2025 г. на Софийски районен съд, НО, 134 - и състав, постановено по НАХД № 11586/2024 г., с което е отменен Електронен фиш № [ЕГН] на Агенция „Пътна инфраструктура“, с който на "ВЯРА ТРАНСПОРТ" АД е наложена имуществена санкция в размер на 2500 лева, на основание чл. 187а, ал. 2, т. 3, вр. чл. 179, ал. 3б от Закона за движение по пътищата, за нарушение по чл. 102, ал. 2 от ЗДвП.

Наведеното касационно основание е за нарушение на закона -чл.348, ал.1, т.1 от НПК, вр. чл.63в от ЗАНН. Въз основа на подробно изложените съображения се мотивира извод, че не е налице законова пречка санкцията за процесното нарушение да бъде наложена с електронен фиш. Касаторът твърди, че нормата на чл.189ж от ЗДвП следва да се тълкува систематично, като се отчитат и другите текстове на ЗДвП, в които се съдържа регламентация на начина, по който следва да бъдат установявани нарушенията. Сочи, че наличната в чл.189ж, ал.1 от ЗДвП правна празнота касае единствено процесуалните правила, а при приравняването на ЕФ към АУАН и НП по отношение на правното му действие не съществува риск от ограничаване правото на защита на адресатите на нормата, защото ЕФ се обжалва по същия начин, както НП. Иска се отмяна на решението и постановяване на друго, с което издаденият ЕФ да бъде потвърден.

В съдебно заседание касаторът се представлява от юрк. Д., който поддържа жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на адвокатското

възнаграждение.

Ответникът по касационната жалба - "ВЯРА ТРАНСПОРТ" АД, редовно призован, не се представлява.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за основателност на касационната жалба.

Административен съд София-град, XII касационен състав като взе предвид релевираните с жалбата касационни основания по смисъла на чл.348 от НПК и тези, за които следи служебно на основание чл.218, ал.2 от АПК, намира за установено следното:

Касационната жалба е подадена от надлежна страна и в срока по чл.211, ал.1 АПК, вр. с чл. 63в от ЗАНН, поради което е допустима.

Разгледана по същество е неоснователна.

Въззивният съд, въз основа на събраните по реда на НПК доказателства, е установил следната фактическа обстановка:

На 13.07.2021г., е установено движение на ППС - влекач "Скания Р 420 ЛА" с per. № СО 4610 ВР, с технически допустима маса 19000, брой оси 2, екологична категория Евро 4, в състав с ремарке с общ брой оси 5, е обща техническа допустима максимална маса на състава 40000, в [община] по път А-6 км 50+427, включен в обхвата на платената пътна мрежа, като за посоченото ППС изцяло не е заплатена дължимата пътна такса по чл.10, ал.1, т.2 от Закона за пътищата, тъй като за посоченото ППС няма валидна маршрутна карта или валидна тол декларация за преминаването. Собственик на МПС е „ВЯРА ТРАНСПОРТ“ АД. Нарушението е установено с устройство № 10181, представляващо елемент от електронната система за събиране на пътни такси по чл.10, ал.1 от Закона за пътищата, намиращо се на път А-6 км 50+427.

При така установеното на „ВЯРА ТРАНСПОРТ“ АД бил съставен електронен фиш № [ЕГН], с който на основание чл. 187а, ал. 2, т. 3 във връзка с чл. 179, ал. 3б от ЗДвП му е аложена имуществена санкция в размер на 2 500 лв., за нарушение на чл. 102, ал. 2 от ЗДвП.

За да отмени ЕФ, въззивният съд е обусловил изводи за допуснати съществени процесуални нарушения при издаването му. Конкретно решаващият съд е приел, че в случая е нарушен редът за санкциониране на нарушителя. СРС, след систематичен анализ на относимите разпоредби в редакцията към датата на нарушението, е намерил, че законодателят е предвидил възможността да се издава електронен фиш при констатирано нарушение по чл.179, ал.3 от ЗДвП, но не и за такива по чл.179, ал.3б от ЗДвП. В съдебния акт е обърнато внимание, че ангажирането на административнонаказателната отговорност по чл.179. ал.3б от ЗДвП с издаване на електронен фиш при условията на чл.189ж от ЗДвП е недопустимо.

Въззивното решение е валидно, допустимо и правилно.

Съгласно чл. 39, ал. 4 ЗАНН, за случаи на административни нарушения, установени и заснети с техническо средство или система в отсъствие на контролен орган и нарушител, когато това е предвидено в закон, овластените контролни органи могат да налагат глоби в размер над необжалваемия минимум по ал. 2, за което се издава ЕФ. Следователно, за да бъде издаден ЕФ за нарушение по чл. 179, ал.3б ЗДвП, това трябва да е предвидено в закон.

Към датата на извършване на процесното нарушение – 13.07.2021 г., в разпоредбата на чл. 189ж, ал.1 ЗДвП е предвидена възможност за издаване на ЕФ само и единствено за нарушения на чл. 179, ал.3 ЗДвП, но не и за нарушения по чл. 179, ал.3б ЗДвП. Така законодателят ясно и категорично е предвидил с един и същи закон, че установяването на конкретно нарушение става чрез съставяне на АУАН, а за друго, също така конкретно посочено нарушение може да се състави ЕФ. При това положение е недопустимо да се допълва съдържанието на законова разпоредба, предвиждаща административнонаказателна отговорност по тълкувателен път, като се

отчитат и други норми на ЗДвП. Така също, не може да обоснове съставянето на електронен фиш за нарушение по чл. 179, ал. 3б и препратката за влизане в сила на електронните фишове, съдържаща се в чл. 189ж, ал.7 ЗДвП, след като в ал. 1 на нормата не е предвидена възможност за съставяне на електронен фиш за нарушение по чл. 179, ал. 3б ЗДвП (в редакцията към датата на издаване на процесния ЕФ). След като цели административнонаказателна репресия, законодателят следва да бъде ясен, конкретен и точен при създаването на правните норми. Именно в тази връзка в новата редакция на разпоредбата на чл. 189ж, ал. 1 ЗДвП, в сила от 13.02.2024 г. /ДВ бр. 13 от 2024 г./ е допълнено, че „При нарушение по чл. 179, ал. 3 - 3б, установено и заснето от електронната система по чл. 167а, ал. 3, може да се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба или имуществена санкция в размер, определен за съответното нарушение“. Така настъпилата законодателна промяна не променя горните изводи, тъй като нормата е процесуална и се прилага незабавно с влизането ѝ в сила. Това означава, че за нарушения на чл. 179, ал. 3-3б може да се издава ЕФ след 13.02.2024г.

Липсата на изрична разпоредба /към 13.07.2021г./, предвиждаща възможност за съставяне на ЕФ за нарушение по чл. 179, ал. 3б от ЗДвП, изключва възможността за съставяне на ЕФ за този вид административни нарушения. Като е издал процесния ЕФ, административнонаказващият орган е допуснал съществено нарушение на процесуалните правила, затова отменящото го решение на въззивния съд е правилно и следва да бъде оставено в сила.

С оглед горните съображения, не са налице и сочените в касационната жалба основания за отмяна на решението, поради което същото следва да се остави в сила.

При този изход на спора право на разноси има ответника по касация. Доколкото не са представени доказателства за направени разходи във връзка с производството, съдът приема, че искането за присъждане на разноси е неоснователно.

По гореизложените съображения и на основание чл. 221, ал.2, АПК, вр. с чл. 63в, ал. 1 от ЗАНН, Административен съд София - град, XII касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 545 от 11.02.2025 г., постановено по НАХД № 11586/2024 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 134 - и състав.

Решението е окончателно.

Председател:

Членове: